

Книга Даниїла — число сім

Сім королів

Jeff Pippenger

2023-12-02

Сім громів символізують історію від 1798 року до 22 жовтня 1844 року. Ту історію було прообразно представлено останніми сімома царями Юдейського царства — від Манасії у 677 р. до н. е. до Седекії у 586 р. до н. е.

У священних лініях реформи характерною ознакою наділення силою першого ангела є символ, який вказує на всесвітній характер. 11 серпня 1840 року звістка першого ангела одержала силу, і цю звістку тоді було донесено до кожної місіонерської станції у світі.

Адвентний рух 1840–44 років був славним проявом сили Божої; звістка першого ангела була донесена до кожної місіонерської станції у усьому світі.

Згідно з пророцтвом, у той час ангел десятого розділу Об'явлення зійшов і поставив одну ногу на землю, а другу — на море. Сестра Вайт визначила це як символ всесвітнього охоплення послання.

"Позиція ангела, з однією ногою на морі, а другою — на суші, означає широкий розмах проголошення послання. Воно перетне широкі води і буде проголошене в інших країнах, навіть по всьому світу." Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 7, с. 971.

Проголошення Кіра першого указу було всесвітнім указом.

А першого року Кіра, царя Персії, щоб сповнилося слово Господнє, сказане устами Єремії, Господь збудив дух Кіра, царя Персії, і він оголосив по всьому своєму царстві, а також виклав це письмово, кажучи: Так говорить Кір, цар Персії: Господь, Бог небес, дав мені всі царства землі, і Він доручив мені збудувати Йому дім у Єрусалимі, що в Юдеї. Хто є між вами з усього Його народу? Нехай буде його Бог із ним, і нехай він піде до Єрусалима, що в Юдеї, і будує дім Господа, Бога Ізраїля (Він Бог), що в Єрусалимі. А кожному, хто залишився в будь-якому місці, де він перебуває, нехай люди того місця допоможуть йому сріблом, і золотом, і майном, і худобою, крім добровільної пожертви для дому Божого, що в Єрусалимі. Тоді встали голови батьківських домів Юди та Веняміна, і священники, і левити — усі, кому Бог збудив дух, — щоб іти будувати дім Господній, що в Єрусалимі. Ездри 1:1-4.

Подібно до того, як першого ангела було донесено до кожної місіонерської станції у світі 11 серпня 1840 року, Кір називає себе царем "усіх царств на землі", проголошуючи перший указ. Зішестя ангела десятого розділу Об'явлення, ангела, якого Сестра Вайт називає "не меншою особою, ніж Ісус Христос", має ті самі пророчі характеристики, що й могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення. Сестра Вайт зазначає, що мета першого ангела була такою самою, як і мета ангела вісімнадцятого розділу Об'явлення.

"Ісус доручив могутньому ангелові зійти й попередити мешканців землі про необхідність підготуватися до Його другого явлення. Коли ангел залишав присутність Ісуса на небі, надзвичайно яскраве й славне світло випереджало його. Мені було сказано, що його місія — осяяти землю своєю славою й попередити людей про прийдешній гнів Божий." Ранні твори, 245.

Наділення першого ангела силою є символом, який підкреслює світовий характер. Перше послання за часів Христа було наділене силою під час хрещення Христа. Писання свідчать, що увесь Ізраїль виходив у пустелю, щоб почути послання Івана.

Тоді виходив до нього Єрусалим, і вся Юдея, і вся околиця Йорданська, і хрестилися від нього в Йордані, визнаючи свої гріхи. Матвія 3:5, 6.

Служіння Христа було звернене до давнього Ізраїлю, і в цьому пророчому сенсі увесь світ був притягнутий до Йордану, місця хрещення Христа. Однак обряд хрещення і те, що він означав, коли Христос був хрещений, були звернені до всього світу.

Ім'я Єгояким означає "Бог підніметься", і під час хрещення Христа, коли Іван підняв Його з води, символ "підняття" з водної могили став елементом того наділення силою. У перших чотирьох віршах книги Ездри, які ми вже цитували, п'ятий вірш окреслює реакцію тих, хто почув указ, такими словами: "Тоді піднялися голови батьківських родів Юди та Веніямина, і священники, і левити, разом з усіма, чий дух Бог підняв, щоб іти будувати дім Господній, що в Єрусалимі". Коли перше послання наділяється силою, відбувається підняття, як це представлено в імені Єгоякіма.

11 вересня 2001 року перша звістка могутнього руху третього ангела була посилена, як це типологічно відображено в посиленні першої звістки могутнього руху першого ангела. Сестра Вайт коментує руйнування веж-близнюків того дня.

«Тепер надходить звістка, нібито мною було заявлено, що Нью-Йорк має бути змитий приливною хвилею? Такого мною ніколи не говорилося. Мною було сказано: дивлячись на величезні будівлі, що там зводяться, поверх за поверхом, "Які жахливі сцени відбудуться, коли Господь постане, щоб страшно потрясти землю! Тоді сповняться слова Об'явлення 18:1–3". Увесь вісімнадцятий розділ Об'явлення — це застереження про те, що гряде на землю. Але щодо того, що чекає на Нью-Йорк, особливого світла не маю; знаю лише, що одного дня великі будівлі там буде повалено перевертанням і перекиданням Божої сили. Зі світла, даного мені, знаю, що у світі — руйнування. Одне слово від Господа, один дотик Його могутньої сили — і ці масивні споруди впадуть. Відбудуться сцени, жахливість яких ми не можемо уявити». *Review and Herald*, 5 липня 1906 р.

Під час посилення першої вістки в історії ста сорока чотирьох тисяч Господь "підвівся", щоб "страшно потрясти землю". Ім'я Єгоякіма символізує посилення першої вістки. 11 серпня 1840 року Господь підвівся зі свого престолу, зійшов на землю й став на суші й на морі. Коли вийшов перший указ Кіра, вірні встали. Єгояким — символ не просто приходу першого ангела; він також означає посилення першого ангела.

Йоаким є першим із трьох останніх царів, але водночас він є п'ятим із семи царів, що призводять до зруйнування Єрусалима. Імена тих семи царів дуже промовисті. Тими сімома царями були Манасія, Амон, Йосія, Йоахаз, Йоаким, Йоахін і Седекія.

В історії міллетитів Манасія представляє час кінця — 1798 рік. Манасія означає «той, хто змушує забути», і саме 1798 року блудницю Тиру забувають на сімдесят років. Манасія був одним із найзліших царів і має пророчі риси, які слід розглянути.

Останні сім царів Юдеї відображають історію семи громів від 1798 року до 22 жовтня 1844 року. Манасія був першим із цих семи царів, і як перший із семи, він був прообразом Сидкії, останнього з цих семи царів. Ісус завжди ототожнює кінець із початком. Сидкія, останній із семи, був забраний у рабство, у вавилонський полон. Перший із цих семи царів також був забраний у вавилонський полон, що було прообразом забрання останнього царя у вавилонський полон.

І Господь говорив до Манасії та до його народу, але вони не слухали. Тому Господь навів на них начальників війська царя асирійського, які взяли Манасію серед тернів, скували його кайданами й відвели до Вавилону. А як він був у скруті, благав Господа, Бога свого, і дуже впокорився перед Богом батьків своїх, і молився до Нього; і Він дався йому вблагати, і почув його благання, і повернув його до Єрусалима, у його царство. Тоді Манасія пізнав, що Господь — Бог. 2 Хроніки 33:10-13.

Пізнання Манасією того, що Господь — Бог, сталося через те, що його усунули від царства, а потім відновили на царстві. Навуходоносор, як і Манасія, пізнав Господа, коли був усунений від свого царства, а згодом відновлений на царстві.

І наприкінці тих днів я, Навуходоносор, звів очі свої до небес, і розум мій повернувся до мене, і я благословив Всевишнього, і прославив та вшанував Того, Хто живе повіки, панування Якого — панування вічне, а царство Його — з покоління в покоління: І всі мешканці землі вважаються за ніщо; і Він чинить за Своєю волею у війнстві небесному і серед мешканців землі; і ніхто не може зупинити Його руку чи сказати Йому: Що Ти робиш? Того самого часу мій розум повернувся до мене; і на славу мого царства моя честь і блиск повернулися до мене; і мої радники та мої вельможі зверталися до мене; і я був утверджений у своєму царстві, і до мене була додана надзвичайна велич. Тепер я, Навуходоносор, прославляю, звеличую і вшановую Царя небес, усі діла Якого — істина, і шляхи Його — суд; а тих, що ходять у гордості, Він може принизити. Даниїла 4:34–37.

Досвід Манасії був звершений над Навуходоносором. Манасія уособлює "час кінця" в історії останніх трьох юдейських царів і настання пророцтва про сімдесят років полону. Навуходоносор уособлює "час кінця" в історії трьох указів, так само як 1798 рік був "часом кінця" в історії семи громів. У щойно наведених віршах у "кінці днів" до Навуходоносора повернувся розум. Про "кінець днів" згадується також у дванадцятому розділі Даниїла.

А ти йди своїм шляхом аж до кінця: бо ти спочинеш, і постанеш у своєму жеребі наприкінці днів. Даниїла 12:13.

"Кінець днів" у дванадцятому розділі книги Даниїла — це "час кінця", бо Даниїлу було сказано йти "аж доки настане кінець". У той час Даниїл "стане у своїй долі". Вислів "стати у своїй долі" означає виконати своє призначення, що Даниїл і зробив, коли його книгу було розпечатано наприкінці днів, тобто в "час кінця". У той час буде "помноження знання", яке зрозуміють мудрі. Наприкінці днів Навуходоносора його "розум" повернувся до нього.

"Коли Бог доручає чоловікові особливе завдання, він має стояти на своєму жеребі й місці, як Даниїл, готовий відповісти на поклик Божий, готовий виконати Його задум."
Видання рукописів, том 6, 108.

Манасія представляє «час кінця» в історії трьох останніх царів Юди, Навуходоносор представляє «час кінця» у трьох указах. Після Манасії царював його син Амон.

Амон означає "навчання" і представляє період часу, коли настало "примноження знання", яке мало навчити "мудрих" посланню, що було розпечатане. Після Амона його наступником став Йосія, єдиний цар із семи, що має досить добру, хоч і складну пророчу історію.

«Йосія» означає «підвалину Бога» і представляє утвердження істин, які були розпечатані в «час кінця». Примноження знання, яке представляв Амон, було зведене до купи Вільямом Міллером під проводом Гавриїла та інших святих ангелів. Праця Міллера представлена ім'ям Йосія, бо він заклав підвалини руху. Про Йосію можна сказати значно більше, але ми перейдемо до його сина Йоахаза.

Йоахаз був двадцяти трьох років, коли почав царювати; і царював три місяці в Єрусалимі. А ім'я його матері було Хамутал, дочка Єремії з Лівни. І робив він те, що зле в очах Господа, за всім, що робили його батьки. І фараон Нехо закував його в кайдани в Рівлі, в країні Хамат, щоб він не царював у Єрусалимі; і наклав на країну данину — сто талантів срібла і талант золота. І фараон Нехо настановив царем Еліякіма, сина Йосії, замість Йосії, його батька, і змінив його ім'я на Єгояким, а Йоахаза забрав; і він прийшов до Єгипту та помер там. 2 Царів 23:31-34.

Єгоахаз означає "Єгова схопив", і його схопив фараон Нехо. Єгоахаз, син Йосії, був схоплений фараоном Нехо і замінений його братом Еліякімом, що означає "Бог піднесення". Тоді фараон Нехо змінив ім'я Еліякіма на Єгояким, що означає "Бог підніметься". Зміна імені є символом завітних стосунків, і при наділенні першого послання силою Бог вступає в завіт із народом, водночас минаючи колишній завітний народ.

11 серпня 1840 року Османська імперія, яку представляли чотири вітри, що були розв'язані протягом трьохсот дев'яноста одного року і п'ятнадцяти днів, була стримана, або, як означає ім'я Єгоахаз, вони були «схоплені». Водночас Еліякім був поставлений царем, і його ім'я змінили на Єгояким, що означає «Бог підніметься». Після Єгоякіма царював його син Єгояхін, який має в Писанні три імена.

Ім'я Єгоячин означає «Господь поставить і утвердить». Він був сином Єгоякіма і позначає прихід другого ангела навесні 1844 року, коли Бог «поставив і утвердив» новий, істинний, протестантський ріг. Звістка другого ангела була посилена звісткою Опівнічного крику, а

Єконія та Конія означають «Бог утвердить». Три імені, кожне з тим самим значенням, представляють поєднання Опівнічного крику зі звісткою другого ангела. Саме під час остаточного виливання Святого Духа в період Гучного кличу сто сорок чотири тисячі запечатаються. Запечаткування ста сорока чотирьох тисяч було типологічно відображене в Опівнічному крику руху міллеритів, а Єгоячин, якого також називають Єконією та Конією, є символом запечатування.

Живу Я, говорить Господь: хоч би Конія, син Єгоякіма, царя Юди, був перснем на Моїй правиці, все ж таки Я зірвав би тебе звідти; і віддам тебе в руку тих, що шукають твого життя, і в руку тих, яких ти боїшся, — у руку Навуходносора, царя Вавилону, і в руку Халдеїв. І Я викину тебе, і матір твою, що породила тебе, до іншого краю, де ви не народилися; і там ви помрете. А до краю, куди вони прагнуть повернутися, туди вони не повернуться. Чи ж цей чоловік Конія — зневажений, розбитий ідол? чи він посудина, що не до вподоби? чому вони викинуті, він і насіння його, і кинуті в край, якого вони не знають? О земле, земле, земле, почув слово Господнє. Єремія 22:24-29.

Єгояхін, Єконія та Конія представляють час запечатування, коли до другого ангела приєднується вістка опівнічного крику. Він представляє час запечатування нерозумних. Злий цар представляє тих, хто є нерозумними лаодикійськими дівами, які у час запечатування приречені прийняти знак звіра, оскільки вони навіки виплунуті із уст Господа.

Перстень-печатка на Божій правиці є Його печаттю, а ті, що були вивергнуті з уст Господа під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, протиставляються Зоровавелю, чоловікові, який тримав у руці відвіс «семи часів».

Промов до Зоровавеля, намісника Юди, кажучи: Я потрясу небо й землю; і повалю престол царств, і знищу силу царств народів; і повалю колісницю та тих, хто на них їде; і коні та їхні вершники падуть, кожен від меча свого брата. Того дня, говорить Господь Саваот, візьму тебе, Зоровавелю, Мого слугу, сина Шалтіїла, говорить Господь, і зроблю тебе, як печатний перстень, бо Я вибрав тебе, говорить Господь Саваот. Агей 2:21–23.

"Камінь спотикання", тобто "сім разів", — це "висак" у руці Зоровавеля, і його представлено як "перстень-печатку", яким Бог запечатує сто сорок чотири тисячі. "Перстень-печатка", або "знак", кладеться на тих, хто "зітхає і волає" через гидоти, що чиняться в Єрусалимі.

Зітхання і волення окреслюють досвід тих, хто запечатаний, а знаменування й волення є символом їхньої внутрішньої відповіді на засіб "сім разів". Це визнання їхніх гріхів і гріхів їхніх батьків. Це визнання того, що вони не ходили з Богом і що Бог не ходив із ними відтоді, як сталося розчарування 18 липня 2020 року. Це випробування, яке було провалено 1863 року, в період, коли Філадельфія переходила до Лаодикії. Воно символізувало період, коли ті, кого представляє Конія, назавжди утверджуються як нерозумні лаодикійські діви, а ті, кого представляє Зоровавель, назавжди утверджуються як мудрі філадельфійські діви.

Після Єгоїхіна був Седекія, останній із семи царів. Як Манасія представляв 1798 рік і «час кінця», так Седекія має представляти 22 жовтня 1844 року, коли видіння «говоритиме й не

збреше». Седекія — це ім'я, утворене поєднанням двох єврейських слів. Одне слово — «Єгова», і воно поєднане зі словом, яке в книзі Даниїла, восьмому розділі, чотирнадцятому вірші, перекладено як «очищена». Седекія означає очищення Божого храму, яке почалося 22 жовтня 1844 року.

Останні сім царів Юди символізують поступальний перебіг історії з 1798 року до 22 жовтня 1844 року. Єгояким є символом 11 серпня 1840 року, що, у свою чергу, символізує 11 вересня 2001 року. Він є символом наділення силою першої ангельської вістки, і його представлено в першому вірші першого розділу книги Даниїла. Отже, обстановка і контекст першого розділу Даниїла — це наділення силою першої ангельської вістки, як це представлено в десятому розділі Об'явлення. У десятому розділі Об'явлення Христос зійшов із книжечкою в Своїй руці, яку Іванові було наказано з'їсти. Тому перше випробування в книзі Даниїла стосується їжі.

Ми продовжимо ці теми у наступній статті.

І він сказав мені: Сину людський, нагодуй свій живіт і наповни свої нутрощі цим сувоєм, що я даю тобі. Тоді я з'їв його, і в устах моїх він був солодкий, як мед. Єзекиїль 3:3.